

19:2 April 2025

Published on 14, April-2025

ISSN: 3049-2688 (Online)

தமிழ் - மலையாளப் புதினங்களில் வாழ்வியல் கோட்பாடுகள் (கொற்கை, செம்மீன் புதினங்கள் முன் வைத்து)

முனைவர் இரா. இரவிக்குமார்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம்
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
முத்துப்பேட்டை

இராமநாதபுரம் - 623523, தமிழ்நாடு, இந்தியா
ORCID : <https://orcid.org/0000-0002-3269-2211>

Abstract

Tamil is the mother tongue of many Dravidian languages. Malayalam is the language that has borrowed the most words from Tamil. This language is a safe haven for Sangam Tamil words, and many Sangam Tamil dialects that are no longer in use are still in use in Malayalam. Novels, one of the modern literary genres, have also received various classifications, but they are contributing to society in their own way. Although they are said to be art for the sake of art, they can be based on the background of literary history on the basis of Muthamma. Novels are one of the best literary genres written in the modern world of this system. In particular, Korkai and Seammeen novels reflect the life problems, customs, struggles, caste discrimination, emotions, etc. of the people of Bharata. This novel is a historical treasure that meticulously conveys the life of fishermen and the problems they faced. It is noteworthy that the unquenchable anger, disunity, slavery, oppression, and the environment of living life only thinking about the present moment among the fishermen were depicted in the vernacular language. In this way, the novel Korkai Pudhinam written in Tamil by Joe D. Cruz, and the novel Seammeen Pudhinam written in Malayalam by Thakazhi Sivasankarapillai and translated into Tamil by Sundararamasamy, have recorded what is beyond the fiction of these two novels as it is.

Key words

Sangam tamil, Malayalam, Korkai, Seammeen, Joe.D.Cruz, Thakazhi Sivasankarapillai, Sundararamasamy.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

திராவிட மொழிகள் பலவற்றின் தாய்மொழியாகத் திகழ்வது தமிழ்மொழி. தமிழ் மொழியிலிருந்து அதிகம் சொற்கள் பயின்று வரும் மொழியாக விளங்குவது மலையாளம். இம்மொழி சங்கத் தமிழ்ச் சொற்களின் பாதுகாப்புப் பெட்டகமாக

விளங்குவதற்கு தற்காலத்தில் பயன்பாட்டில் இல்லாத சங்கத்தமிழ் வழக்காறுகள் பல இன்றளவும் மலையாள மொழிப் பயன்பாட்டில் உள்ளன. தற்கால இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றான புதினமும் பல்வேறு வகைப்பாடுகளைப் பெற்றிருந்தாலும் சமுதாயத்திற்குத் தன்னாலானப் பங்களிப்பை அளித்து வருகின்றன. கலை கலைக்காக எனக் கூறப்பட்டாலும் முத்தமிழ் அடிப்படையிலேயே அவை இலக்கிய வரலாற்றின் பின்னணியைக் கொண்டு அமையக்கூடியன. இவ்வமைவின் நவீன உலகில் எழுதப்பட்ட தலைச்சிறந்த இலக்கிய வகையில் ஒன்று புதினம். குறிப்பாகப் பரதவர் மக்களின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள், பழக்கவழக்கங்கள், போராட்டங்கள், சாதியப்பாகுபாடுகள், உணர்ச்சிகள் போன்றனவற்றை பிரதிபலிப்பனவாக கொற்கை, செம்மீன் புதினங்கள் விளங்குகின்றன. மீனவர்களது வாழ்வினையும் அவர்கள் எதிர்கொண்ட சிக்கல்களையும் நுணுக்கமாக உணர்த்தும் வரலாற்றுப் பெட்டகம் இப்புதினம். மீனவர்களிடத்தில் காணப்பட்ட ஆறாத சினம், ஒற்றுமையின்றி இருத்தல், கொத்தடிமைத்தனம், அடக்குமுறை, அன்றையப் பொழுதை மட்டும் எண்ணி வாழ்வைக் கழித்தல் போன்ற சூழலை வட்டார மொழியிலேயே கையாண்டு படைப்புலகில் வெளிக்காட்டியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வகையில் படைப்பாசிரியர் பெற்ற அனுபவத்தின் வழி தமிழில் ஜோ.டி.குருஸ் எழுதிய கொற்கை புதினம், மலையாளத்தில் தகழி சிவசங்கரப்பிள்ளை எழுதி தமிழில் சுந்தர ராமாசாமி மொழிபெயர்த்த செம்மீன் புதினங்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்விரு புதினங்களின் புனைவுகளுக்கு அப்பாற் உள்ளதை உள்ளபடியே பதிவு செய்துள்ளதை ஆய்ந்து அதன்வழி மீனவர்களின் வாழ்வியலை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்

சங்கத்தமிழ், முத்தமிழ், மலையாளம், புதினம், கொற்கை, செம்மீன், ஜோ.டி.குருஸ், தகழி சிவசங்கரப்பிள்ளை, சுந்தரராமசாமி.

கொற்கையும் செம்மீனும்

கடலுக்கும் கரைக்குமான பரதவ இனத்தவரின் வாழ்க்கைப் பயணத்தைத் தன் கொற்கைப் புதினம் வழி ஜோ.டி.குருஸ் தந்துள்ளார். நெய்தல் நிலத்தவர்களின் நிலை குறித்த வருணனையோடு தொடங்கும் இப்புதினம் மீனவரின் தொழில்சார்ந்த நம்பிக்கைகள், ஏமாற்றங்கள், சாதி—மத மாற்றங்கள், பெண்ணியம், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, மரபு மாறா பழக்க வழக்கங்கள், கல்வி, இவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் கருவூலங்களைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ள நினைக்கும் சமூகத்தினரை எடுத்தியம்புவதாக இப்புதினங்கள் அமைந்துள்ளன.

பரதவர் குடியிருப்பின் வாழ்வினை நுட்பமான காதலுடன் இணைத்து கூறியிருப்பது செம்மீன் புதினம். மலையாள மீனவ கிராமத்தைச் சார்ந்த கறுத்தம்மா-பரீக்குட்டி என்ற கதை மாந்தரின் உள்ளார்ந்த காதல் பிணைப்பை எடுத்துரைக்கும் இப்புதினம் அவ்வாழ்வியலைச் சுட்டிச் செல்கின்றது. கதையின் முதன்மை மாந்தரான கறுத்தம்மாவின் தந்தை செம்பன்குஞ்சுவின் தோணி வாங்கும் கனவு பற்றியது. இது குறித்து அவர்கள் வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் வழியாகவும், பிறருக்காகத் தன் பிள்ளைகளைக் கதை முழுவதும் விட்டுக்கொடுக்காத மனப்பாங்கினை உடைய தாய் சக்தி வழியாகவும் இக்கதை கண்முன் நிறுத்துகிறது.

தொழில்கள்

மக்கள் திணைகள் சார்ந்து விளைந்த பொருட்களைப் பிற திணைகள் சார்ந்த நிலங்களுக்குச் சென்று பண்டமாற்று முறையைக் கையாண்டாலும், சங்க இலக்கியக் காலங்களில் நிலத்தின் தன்மைக்கேற்பவும், திணைகள் சார்ந்தும் தொழில்களை நடத்தி வந்தனர். இம்மாந்தர்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வினை மேற்கொண்டமைக்குச் சான்றாக,

“ஐந்திணைகளிலும் வாழ்ந்த மக்கள் இயற்கைச் சூழலுக்கு ஏற்ப அவரவர் தொழில்களை மேற்கொண்டனர். முத்துக் குளித்தல், சங்கெடுத்தல், உப்பு விளைவித்

தல், மீன் பிடித்தல், நெசவுத் தொழில், தச்சுத் தொழில், தேனெடுத்தல், கிழங்கு அகழ்தல், ஆநிறை மேய்த்தல் எனப் பல வகையான தொழில்களை மேற்கொண்டு வந்தனர்” (உ.ச.எ.முகிலன், பக்.1-9). அவ்வகையில், ஜோ.டி.குருஸ் மீனவர்களின் தொழில் பற்றி விரிவாக ஆய்வு செய்துள்ளார். ஒரு நாட்டின் கடல் எல்லைகள் மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை கரைக்கடல், அண்மைக்கடல், ஆழிக்கடல். கடலின் எல்லையினை,

“கரையிலிருந்து ஆறு நாட்டிகல் மைல் தொலைவுக்கு உட்பட்டது கரைக்கடல். இதில் கட்டுமரம் கொண்டு மீன்பிடிக்கலாம். அடுத்த ஆறு நாட்டிகல் மைல் அண்மைக்கடல். இதில் விசைப்படகு கொண்டு மீன்பிடிக்கலாம். அதற்கு அப்பால் உள்ளது ஆழிக்கடல். இதில் மீன்பிடிக்கப்பல்கள் கொண்டு மீன்பிடிக்கலாம்” (கடல்-கப்பல், ப.16). என்று அருணகிரி குறிப்பிடுகிறார். அதாவது 22.2.கி.மீ கொண்டது 12 நாட்டிகல். அந்த வகையில் கடல்எல்லையின் கப்பற்படை தாக்குதல் கடந்து மீன்பிடிக்கச் சென்றாலும் கடலின் சீற்றத்தில் பரதவர்கள் சிக்கித் தவிக்கும் சூழலை,

“இந்த வயசுல என்னல நெஞ்சுல கை வைக்கிற. பெருமூச்சி வுடுற. காத்து கடல்ல எல்லாரும் மாட்டுறதுதாம். கவனமா வரணும். அவசரப்படக் கூடாது” (கொற்கை, ப.503). என்று மீனவரின் நிச்சயிமில்லா வாழ்வையும், அதனை எதிர்கொள்ள வேண்டிய சூழலையும் உணர்த்துகிறார்.

“கடல்வழிப் பயணம் மேற்கொள்பவர் தோணி, தெப்பம், நாவாய், படகு, பரிசில் போன்ற பலவகைக் கப்பல்களைப் பயன்படுத்தி பிறநாடுகளுடன் கடல் வாணிபம் செய்துள்ளனர். அவ்வாறு கடல்கடந்த நாடுகளிலிருந்து அகிற கட்டை, சந்தனக்கட்டை, பட்டுத்துணி சாதிக்காய், இலவங்கம், குங்குமப்பூ, கற்பூரம் முதலான வாசனைப் பொருட்களை ஏற்றி வந்த நாவாய்கள் கொண்டல் காற்றின் உதவியினால் தொண்டித் துறைமுகம் வந்தடைந்து, அங்கு இறக்குமதியான பொருட்களைப்

பாண்டியன் தலைநகருக்கு அனுப்பி வைத்தனர்” (செ.சத்யா செந்தில், பக்.22-27). மேலும், பன்னாட்டு வாணிகத்திற்குக் கழுதை, மாட்டு வண்டிகளில் பருத்தி மூட்டை ஏற்றியும், அயல்நாட்டு ஏற்றுமதிக்காக கருப்பட்டி, நெல் ஏற்றி தொழில் செய்தமையும் சுட்டுகிறார். இதனிடத்தில் மீன் விற்பல், சங்கு எடுத்தல், முத்து குளித்தல் இவற்றை வணிகச் சந்தையில் கொண்டு வந்து விற்பல் என அன்றாட வாழ்வியலை நினைவூட்டுகிறது. சான்றாக, “காளவாசல் கடற்கரையிலிருந்து சங்கு மால் வரையிலும் விரிந்த மணற்பரப்பில் சிறுசிறு குவியல்களாக முத்துச் சிற்பிகளைக் குவித்து வைத்து ஏலம் போட ஆரம்பித்தார்கள்” (கொற்கை, ப.212). என்று பதிவு செய்கிறார் ஆசிரியர்.

செம்மீன் புதினத்தில் ‘செம்பன் குஞ்சு’ என்ற தந்தை வழி கதைமாந்தர் தோணி ஒன்று வாங்கி தொழில் செய்து வருகிறான். அத்தோணியிலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் மீன்களைப் பெண்கள் வாங்கிச் சென்று ஊர் ஊராக விற்பது வருவதனையும், சிறுமிகள் கடற்கரை யோரங்களில் கிடைக்கும் கிளிஞ்சல் களைப் பொறுக்கி விற்பனை செய்து வருவதனையும் சுந்தரராமசாமி சுட்டுகிறார். சான்றாக,

“மரக்கான் மண் வெட்டவோ, மம்மட்டி பிடிக்கவோ போகமாட்டான். மரக்காத்தி தேங்காய் நார் உரிக்கவோ, கயிறு திரிக்கவோ செல்ல மாட்டான்” (செம்மீன், ப.260) என்று இவர்களது தொழில் கடலில் மீன் பிடித்தலை மட்டுமே தொழிலாகக் கொண்டமை இங்குப் புலனாகிறது. மரக்கான் மரக்காத்தி என்பதற்கு, “மீனவர் சம்சாரிகளை ‘மரக்கான் மரக்காத்தி’ போன்ற பொதுப் பெயரில் வழங்கப்படுகின்றனர்” (பா.நாகேஸ்வரி, பக்.204-208). எனச் சான்று பகர்கிறது. இவ்விரு புதினம் வழி மீன் பிடித்தல் என்பது கடல்வாழ் மக்களுக்குப் பொதுவானதாக இருந்தாலும் பலதரப்பட்ட தொழில்களையும் மீனவர்கள் செய்துள்ளனர் என்பதை வெளிக்காட்டுகிறது.

தொழில்சார் கருவிகள்

கொற்கைப் புதினத்தில் தோணி, வள்ளம்,

கட்டுமரம், படகு, இழுவை, விசைப்படகு, தட்டு மிதப்பான், தூண்டில், வலை, ராக்கை (சங்கு அளக்கும் கருவி) போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். சான்றாக, “ராக்கை கால் தட்டி வழுது. சாயந்தரம் சங்கு அளந்தியள என்னாச்சி” (கொற்கை, ப.114). என்று மீனவர்கள் பயன்படுத்தியக் கருவிகளை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். செம்மீன் புதினம் அகவாழ்வினை எடுத்துரைத்தாலும் ஒரு சில இடங்களில் அவர்கள் வாழ்விற்கான பயன்பாட்டு கருவிகளில் தோணி ஒன்றை மட்டும் வெளிக்காட்டியுள்ளன. “தூண்டில் போட்டு மீன் பிடிக்க வசதியான தோணிகள் அந்தக் கடற்கரையில் அதிகம் இருந்தன” (செம்மீன், ப.265). என்று வெளிக்காட்டுகிறார் சுந்தர ராமசாமி. இதன்வழி இருவாழ் மக்களின் பொருளையும், சிறப்பையும் அவர்களுக்கான உயிரோட்டத்தையும் முனைய வைக்கின்ற புதினமாக அறியமுடிகிறது.

சாதியும் சமயமும்

தொல் தமிழர் இனத்தவரின் தோற்றத்தையும், வரலாற்றையும் வெளிக்காட்டுவது என்பது ஆய்வாளர்களுக்குச் சவாலான பணியாகவே உள்ளது. இந்த வகையில் பரதவர் என்ற தொல்குடி இனத்தவர் வரலாற்றை ஆய்வதன் மூலம் அவர்களது நம்பகத்தன்மை வெளிப்படுகிறது. சங்ககாலத்தில் நிலப்பிரிவின் மக்களாகத் தோன்றிய இனக்குழு, அதன் இறுதியில் ஆரியர்கள் வருகைக்குப்பின் சாதியாக உருவெடுத்தது. சங்கம் மருவிய காலத்தில், நால்வகை சாதியும், நலம்பெற நோக்கி

(ந.மு.வே, பா.41)

என சிலப்பதிகாரத்திலும், “நாமம் சாதி. கிரியையின் அறியது” (ந.மு.வே, பா.23) என்று மணிமேகலையிலும் இடம்பெற்றிருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

பரதவர் என்ற மீனவர்பிரிவு பின்னாளில் சாதியை அடையாளப்படுத்தும் பெயராக மாறியது. இவற்றை உணர்த்தும் விதமாக, இலங்கையைச் சேர்ந்த ‘சைமன் காசி செட்டி’ என்பவரின் ‘பரதவர்களின் தோற்றமும் வரலாறும்’, மானிடவியல் ஆய்வாளர் ‘எட்கர் தொஸ்டன்’ என்பவரின் ‘தென்னிந்திய குலங்களும் குடிகளும்’ என்ற நூல்கள் இவ்வாழ்வி

லைச் சித்தரிக்கின்றன. சான்றாக, ‘ஸ்டாலின் இராஜாங்கம்’ என்பவர் ‘சாதி இன்று’ என்ற நூலில் அம்பேத்கர் கூறியதை, ஒவ்வொரு கிராமமும் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிந்து கிடக்கின்றன. ஒன்று தீண்டப்படாதவர்கள் வசிக்கும் பகுதி. மற்றொன்று தீண்டப் படுவோர் வசிக்கும் பகுதி. இரண்டு நிலப் பகுதிகளுக்கும் எத்தகைய முன்னேற்றமும் இன்றி இயல்பாகப் பிரிந்து கிடக்கின்றன (சாதி இன்று, ப.86). என்று பதிவு செய்துள்ளார்.

ஒடுக்கப்பட்டவன் கோவிலுக்குள் நுழைய முடியாத சூழல், மீறி நுழைந்தால் எதிர்ப்பு, எரிப்பு எனும் நிலை இன்னும் தொடர்கிறது (இரா.டயானா கிறிஸ்டி, பக்.207—211). இதனை உணர்ந்த நிலையில் ஜோ.டி.குருஸ்,

“அது என்னல கோவிலுக்குள்ள வராத, சட்டய கழத்து, பக்கத்துல வந்தா தீட்டு, சானாம் இத்தன அடி, பறையம் இத்தன அடி, பரவம் இத்தன அடி, தள்ளி நிக்கிறதுலயும் கணக்கு வேற. எய்யா நம்ம கறி மீனு சாப்பிடுதோம் தீட்டு. அப்ப இவரு ரோசாப்புவா சாப்புடுதாறு. இந்த நெளிவு நெளியாம். எல்லாங்காரியக்காரப் பெயல்வ” (கொற்கை, பக்.93-94). என்று கொற்கை பரதவர்கள் இனப்பிரிவால் வாழ்வில் ஏற்பட்ட சிக்கல்களை விளக்கியதோடு ‘பிறப் பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’ என்ற வரிகளுக்கிணங்க ‘பிறப்பால் அனைவரும் ஒருவரே-அவற்றில் வேறுபாடு இல்லை’ என்ற கருத்தினையும் சுட்டுகிறார். பெண்கள் படும் இன்னல்களையும் ஆங்காங்கே பதிவு செய்கிறார் ஆசிரியர். பெண்கள் அடக்கு முறைக்கு ஆளாகி, மேலாடை அணியவிடாமல் அவமதிப்புடன் வாழ்ந்த நிலையினை,

நம்ம பொம்புளய மேல மாருல சட்ட போடவுட மாட்டயிங்கியான்வ. எய்யா வெள்ளக்காரம் யாவாரம் பாக்குயாம். யாவாரி மாறி நடப்பாம். ஆனா எங்கயிருந்தோ வந்துகிற்று சாத்திரம் சம்பிரதாயமின்னுகிட்டு நம்ம குடியயி ல்லா கெடுக்கயான்வ. நம்ம ஆத்தாள மாருல சட்டயில்லாம நின்னுயின்னா நீ சம்மதிப்பியா (கொற்கை,ப.93). என்ற

வரிகளின் வழி ‘பண்பெனப்படுவது யாது’ என்ற உணர்வினை வெளிக்காட்டியமையை அறியமுடிகிறது.

சாதியும் சமயமும் இயற்கையில் அமைந்த எதிர்ப்புகளைக் கடந்து நீடிக்கின்ற கட்டுக் கோப்புடனான ஓர் உயிரைப் போன்று, நொடிக்கு நொடி ஏற்படும் மாறுதல்களையும் மீறி, தனது இடையறாத தொடர்ச்சியைக் காக்கக் கூடிய ஓர் இயக்க ஆற்றல். சாதித் தலைவர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்கு அந்தந்த கடற்கரை கிராமங்களில் ‘பட்டங்கட்டி’ என்போர் இருந்து வந்துள்ளவர்களை ‘பட்டங்கட்டிமோர்’ என்று அழைக்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. இவர்களுக்கு அடப்பனார், மொடுதகம், சீதாதிமார், சாமிமார் என்ற அதிகாரிகள் துணையாக உதவி புரிந்தனர். “சாதித் தலைவரையும் சுத்திக்கிற வேண்டியது. கோயில் வளயும் ஆள வேண்டியது. இது சாமிமார் பாக்குற பார்வ” (கொற்கை, ப.460). என்ற வரிகள் சான்று பகர்கிறது.

பரதவ சாதித் தலைவர்களாக மேசைக் காரர்களும் இருந்துள்ளார்கள். இவர்கள் வணிகம் மற்றும் அதன் உரிமையைப் பாதுகாப்பவர்கள். விருந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தால் அதற்கென பெரிய மேசை ஒன்று இருந்தது. அதில் பரதவ சாதித் தலைவர் சேசு சனபபசிநர் மற்றும் போர்ச்சுக்கீசியருடன் சரிசமமாக மேசையில் அமர்ந்து உணவு உட்கொண்டதால் தங்களை மேசைக்காரர்கள் என அழைத்துக் கொண்டமை இங்கு நோக்கத்தக்கது. சான்றாக, “உதாசீனப் படுத்தும் மேசைக்கார தன்வந்தர்களும் அவர்களைத் தன் சுட்டு விரலசைவின் கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் கத்தோலிக்க நிர்வாகமும்ந்தான்” (கொற்கை, ப.21). என்று நிலப்பரப்பில் தோன்றிய மக்களை அடையாளப்படுத்துகிறார்.

டச்சுக்காரர்கள் தமிழகக் கடற்கரையோர முத்துக்குளித்தலை கையகப்படுத்தியதும், அங்குள்ள பட்டங்கட்டியான் என்று அழைக்கப்படும் சாதித் தலைவனை, பட்டங்கட்டியான் ஏழு கடல்களுக்குத் தலைவன் (Lord of the seven seas) என்று பிரகடனப்படுத்தி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நபராக மாற்றி அவருக்கு பல

உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன (சிலப்பதிகாரத்தில் கொற்கை பரதவர்கள், ப.124). என்ற வரிகள் இங்கு நினைவிற்குரியது.

மீனவர்கள் வாழும் பகுதியில் ஊர்த் தலைவன் போல் துரை அரையன் என்பவரும் உண்டு என்பதைச் செம்மீன் புதினம் சுட்டுகிறது. ஊரில் நடைபெறும் எந்தவொரு நிகழ்விற்கும் துரை அரையனுக்குக் காணிக்கைச் செலுத்தி சம்மதம் பெறவேண்டும். மீனவர்கள் சாதித் தலைவரை மன்னராகக் கருதி அவர்களுக்குக் காணிக்கை செய்யும் வழக்கத்தினை, “துரை அரையனை அழைத்துக் கொண்டு வரவேண்டும். அவர் வந்தபின் சம்பிரதாயச் சடங்குகள் ஆரம்பமாகும். வெற்றிலை, புகையிலை, பணம் எல்லாம் காணிக்கை வைத்து அவரை அழைத்தான் செம்பன்குஞ்சு” (கொற்கை, ப.144). என அந்நிலத்து மக்களை நிர்வகிப்பவர்களுக்குக் காணிக்கைச் செலுத்தி வணங்க வேண்டும் எனவும்,

‘அந்த நாலாம் மதக்காரன் என் குழந்தையைச் சொக்குப்பொடி போட்டு மயக்கிப்புட்டான் போலிருக்கு’ என மதம் விட்டு மதம் மாற நினைக்கும் கறுத்தம்மாவின் உளப்பாங்கினையும், சமயம் சார்ந்த பிரச்சினைகளாக வெளிக் காட்டுகிறார். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கிறித்தவர்களால் மதம் மாற்றப்பட்டு, பல்வேறு வகையாக இனத்திற்குள்ளேயே பிரிந்து ஏற்றத்தாழ்வு கண்டு எந்த உணர்ச்சியும் பெறாது பின்தங்கியே இருக்கும் சூழலை, இவ்விரு புதினப் படைப்பாசிரியர்களும் உணர்த்துகின்றனர்.

பாட்டுக்கள் வழி அறியலாகும் வாழ்வியல் நிலை

தமிழில் அம்மாணை, கும்மி, வில்லு, ஒப்பாரி, தாலாட்டு, தொழில், உடுக்கை, நாட்டுப்புறப் பாட்டு போன்ற பெயர்களிலும், மலையாளத்தில் நிலம் சார்ந்து தெக்கன், வடக்கன் என்ற பிரிவுகளிலும் பாடும் முறை மற்றும் இசைக்கருவிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும் பல வகைகளில் கதைப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளது. அவ்வகையில் செம்மீன் புதினம் முழுவதிலும் பாடல் இடம்பெறவில்லை.

கதைமாந்தர்களின் உரையாடலாகவே கதை நகர்த்திச் செல்லப்படுகிறது. கொற்கைப் புதினத்தில் பல இடங்களில் மக்கள் இன்ப துன்ப நிலைகளைப் பாடல் மூலம் வெளிக்காட்டியுள்ளார் ஜோ.டி.குருஸ்.

கடலில் இருந்து வள்ளத்தின் மூலம் கொண்டு வரப்படும் மீன்கள், முத்து சிப்பிகளைச் சந்தைக்குக் கொண்டு வந்து குவியலாகப் போட்டு பிரித்து கொடுக்கும் வழக்கத்தைக் கொற்கைப் பரதவர்கள் கொண்டிருந்தனர். அக்குவியலைப் பங்கு போட்டு கொடுப்பவர் பாண்டியபதி குணதாசியுள் மன்னராக இருந்தார். இலங்கை கடலுக்கும் இவர் அரசன் என்பதை,

“அயோத்திப் பரவன்

அலை கடலுக்கரசன்

.....

பாண்டியபதி வருகிறார்”

(கொற்கை, ப.209)

என்ற வரிகளில் சுட்டுகிறார். இம்மன்னனைப் புகழ்ந்த வண்ணம் மேல் சட்டை போடாமல் நான்கு பேர் பல்லக்கில் தூக்கிவரப் பாடுவதாக இப்பாடலைச் சுட்டுகிறார் ஆசிரியர்.

வங்காளத்தில் நெல், கரும்பு, மஸ்லின் துணி, சணல் நூல் மற்றும் சணல் பொருட்கள் மற்றும் கப்பல் கட்டும் தொழில்கள் சிறப்பாக நடைபெற்றது

(இணையம், 2003).

இதன்வழி கொற்கை நகரிலிருந்து வங்காளத்திற்குக் கப்பல் போக்குவரத்து இருந்துள்ளது என்ற செய்தியினை இணையப் பதிவொன்றின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. சான்றாக ஜோ.டி.குருஸ் பாடல் மூலமாக இச்செய்தியினை,

“சீமானா மகிமா போய் வாரேம்

ஏலய்சா.. ஏலவல..

எய்யா வங்காளம் மகிமா எங்கயடா

ஏலய்சா.. ஏலவல..” (கொற்கை, ப.381)

என்று தோணியில் நெல்லை ஏற்றி இறக்குமதிக்காக வங்காளம் வரை வணிகம் செய்து வாழ்ந்துள்ளனர். ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியப் பெண்கள் மீது

நாட்டம் கொண்டு கலப்பினம் செய்வ தற்கு முற்பட்டனர் என்பதற்குச் சான்றாக, “எங்கிருந்தோ ஒரு

இங்கிலீசு ராசா

இந்தியா மூடி புடிக்க

லேடி மயக்கத்தால..” (கொற்கை, ப.575)

என்று சில்வாரிஸ் என்ற ஆங்கிலேயர் இந்தியப் பெண் மீது விருப்பம் கொண்டதை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

தமிழகம் மட்டுமின்றி பல இடங்களிலும் விவசாயிகளின் போராட்டமாகத் திகழ்வது ‘விவசாயம் செய்பவரே அதற்கான விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும்’ என்பது. இப்பிரச்சினையை முன்வைத்து, உண்ணாவிரதப் பந்தலி லேயே அதிக விலை கொடுக்கும் வியாபாரிகளிடம் சங்கெடுப்பவர்கள் நேரடியாக விற்பனை செய்யலாம்

(கொற்கை, ப.719). எனவும்,

கொடும கொடும இது மதுர ஜெயிலு

காஞ்ச களிக்கிம் தீஞ்ச ரொட்டிக்கிம்

கையேந்தி நிக்கிறோம் போதாமையால்

(கொற்கை, ப.720)

என்று சிறைச்சாலை கொடுமைகளை விட மோசமானது பரதவர் வாழ்விற்கான போராட்டங்கள் என்று மீனவர்களின் கடற்சார் பாடல்களையும், அதன்வழி அவர்களது வாழ்வியலையும் வெளிப் படுத்துகிறார் படைப்பாசிரியர்.

இலக்கியம் சுட்டும் மாந்தர் வாழ்வியல்

ஒரு நாகரிகத்தின் உள்ளமைப்பை அறிவதற்கும், சிறுமரபு, பெருமரபுகளை அறிவதற்கும் அந்நாகரிகத்தவர்கள் கொண்டிருக்கும் இலக்கண, இலக்கியங்கள் உதவுகின்றன. இலக்கண, இலக்கிய உருவாக்கங்களே, பொருள்சார் பண் பாட்டையும், பண்பாட்டின் பிற தன்மைகளையும், பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்கின்றன.” (சீ.காயத்ரி தேவி, பக்.130-134)

நவீனத் தமிழிலக்கியச் சூழலில் படைப் பாளர்கள் மேல்நாட்டு இலக்கிய நெறிகளையும், தத்துவத்தினையும் படைப்பில் கையாள்கின்றனர். அந்த வகையில் கதையினை மட்டும் கூறிச் செல்லாமல்

அதனில் இலக்கியப் பாங்கினையும் இடம்பெறச் செய்வது குறிப்பிடத் தகுந்தது. கொற்கைப் புதினத்திலும் ஆங்காங்கே இலக்கியக் குறிப்பினைத் தந்துள்ளார் ஜோ.டி.குருஸ்.

ஐந்தாம் திருமுறையில் இறைவனை வணங்கி அமைந்த பாடலொன்றை,

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்,
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்,
மூசு வண்டறைப் பொய்கையும். .

புது எடமாயிருக்கதுனால தூக்கம்
வருலயோ (கொற்கை, ப.142)

என்று பக்தி இலக்கியப் பாடலைச் சுட்டியுள்ளார். பரதவர்கள் தென்கடலில் புயற் காற்று அதிகமானதால் இடம் பெயர்ந்து கரைபிடித்த மரக்காரர்களின் சந்ததிகள்தான் ‘மூக்கையூர் வாசிகள்’ என்று கூறப்படுகின்றனர். இதனை, “புராணப்படி இராமன் தம்பி லட்சுமணன், இராவணனின் தங்கை சூர்ப்பனகையின் மூக்கை அறுத்த இடமாம் மூக்கையூர். இலங்கையில் இராவணனை வதம் செய்யக் கிளம்பிய வானர சேனையின் பிதாமகன் அனுமன் போன்றவர்களின் பாதம் பதிந்த இடமாக இந்தப் பகுதி இன்றும் கொண்டாடப் படுகிறது” (கொற்கை, ப.180). என்று இராமாயணத்தின் கதையைச் சுட்டுவதோடு, மீனவர்களின் குலத் தன்மையினையும் கதை மாந்தர் வழி வெளிக்காட்டியுள்ளார். காந்தியின் கட்டணக் குறைப்பு குறித்துக் கூறுகையில், அது என்ன எழுவோ, வந்து என்னத்த நொட்டுனாரு? என்ன பேசுறிய கிலுக்கண்ணம். அவரு வந்த பொறவுதான அஞ்சி ருவா காலணா வாச்சி. காந்தியின் தடாலடியான உறுப்பினர் கட்டணக்குறைப்பு காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் பாமரர்களும் வந்து சேருவதற்கு வழிவகை செய்திருந்தது (கொற்கை, ப.78). என்று காங்கிரசு கட்சிக்கும் காந்திக்குமான தொடர்பை புதினத்தில் எடுத்துக்காட்டுகிறார். பட்டுக் கோட்டை கலியாண சுந்தரத்தைத் தனிமைப்படுத்தி சுட்டுகிறார் ஆசிரியர். சான்றாக,

பட்டுக்கோட்டை கலியாண சுந்தரத்து

நெனச்சாலே ரெம்ப பிரமிப்பாயிருக்கு தம்பி. முப்பது வயசுலே போயாச்சி. அதுக்குள்ள எப்படி இவ்வளவு உலக ஞானம். இவம் கம்யூனிஸ்ட்டு. இவனுக்கு காதல் பாட்டு வராதுன்னான்வளாம் (கொற்கை, ப.952). என்று புதினத்தில் பரதவர் வாழ்வியலை மட்டும் வெளிக்காட்டாமல் அவ்வாழ்வியலோடு இலக்கியம் சார்ந்த கருத்துக்களையும் கூறுவது மிகையல்ல.

புதின முடிபுகள்

இருமொழிப் புதினங்களும் பொருத்தமான தலைப்பைக் கொண்டு கதையினைத் தொடங்கியிருந்தாலும் கதையின் முடிவில் மாந்தர்கள் இறந்து அவரவர் இனத்தவரின் உணர்ச்சி வெளிப்படும் விதத்தினைக் கையாண்டுள்ளன. கொற்கைப் புதினம்,

“நல்ல உறக்கம் வந்து தழுவிக்கொண்டது. கனவில் வழக்கமாய்ப் பின்னோக்கி நகரும் மரங்கள் அலைந்து நின்றிருந்தன. காலையில் ரயில் கொற்கை வந்த பின்னும் பிலிப் தண்டலிடம் அசைவில்லை” (கொற்கை, ப.1128). என்று முன்னர் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பின்னர் நினைத்துப் பார்ப்பது போல் அமையும் பின்னோக்கு உத்தியை வெளிக்காட்டுகிறார் குருஸ். செம்மீன் புதினம்,

“செறியெழிக்கல் என்ற அடுத்த ஊரில் கடற்கரையில் தூண்டிலை விழுங்கி விட்ட ஒரு சுறாமீனும் கரையில் ஒதுங்கிற்று” (செம்மீன், ப.350). என்பதிலிருந்து கறுத்தம்மா-பரீக்குட்டி இவர்களின் காதல் மதத்தால் மறுக்கப்பட்டதால் கதையின் இறுதியில் இறந்த நிலையில் இருவரும் கரை ஒதுங்கி கிடக்கின்றனர் என்ற அவலம் ஆசிரியர் கருத்தாக முடிவு பெறுகிறது.

இவ்விரு முடிவுகளுமே அகப், புற போராட்டத்தினையும், அதில் நிறைந்திருக்கும் வாழ்வியல் துன்பங்களையுமே முன்னிறுத்தி நிற்கின்றன.

குறிப்புகள்

1. குருஸ் ஜோ.டி., கொற்கை, காலச்சுவடு பதிப்பகம், 669, கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில்-01, ஏழாம் பதிப்பு, அக்டோபர்-2015.

2. தகழி சிவசங்கரப்பிள்ளை, சுந்தர ராமசாமி (மொ.பெ), செம்மீன், சாகித்திய அகாதெமி, இரவீந்திர பவன், 35, பெரோஸ்ஷா சாலை, புதுதில்லி-01, பனிரெண்டாம் பதிப்பு-2015.
3. அருணகிரி, கடல்-கப்பல், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், கோனார் மானிகை-25, பீட்டர்ஸ் சாலை, சென்னை-14, முதற்பதிப்பு-2017.
4. வேங்கடசாமி நாட்டார் ந.மு., சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும், ராமையா பதிப்பகம், சென்னை-14, ஏழாம் பதிப்பு-2014.
5. வேங்கடசாமி நாட்டார் ந.மு., மணி மேகலை மூலமும் உரையும், ராமையா பதிப்பகம், சென்னை-14, ஏழாம் பதிப்பு-2014.
6. ஜேம்ஸ் பெர்னாண்டோ, சிலப்பதிகாரத்தில் கொற்கை பரதவர்கள், நெய்தல் வெளியீடு, 153-சி, நாகர் கோவில்-02, முதற்பதிப்பு-2018.
7. ஸ்டாலின் ராஜாங்கம், சாதி இன்று, தலித் செயல்பாட்டுக்கான சிந்தனையாளர் வட்டம், பிரிண்டெக், சென்னை-05, முதற்பதிப்பு-2013.
8. சத்யாசெந்தில் செ, சங்க இலக்கியங்களில் துறைமுகங்கள், சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி-1, மலர்-3, ஜனவரி, 2019, பக்.22-27.
9. மடயானா கிறிஸ்டி முனைவர் இரா, சாதியற்றவனின் அடையாளத்தேடல்-நந்தன் கதை நாடகம் - இந்திரா பார்த்தசாரதி, பிரணவ் தமிழியல் ஆய்விதழ், கட்டுரை-36, ஜூன், 2020, பக்.207-211.
10. காயத்ரிதேவி முனைவர் சீ, தொல்காப்பியத்தின் களவியல் மரபு, செம்மொழித் தமிழ் பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ்காலாண்டு ஆய்விதழ், மார்ச், 2019, பக்.130-134.
11. நாகேஸ்வரி.பா, செம்மீன் நாவலில் மீனவர்களின் வாழ்வியல், சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், தொகுதி-4, ஜூலை, 2022, பக்.204-208.
12. முகிலன்.உ.ச.எ, குறிஞ்சி நிலமும் நிலம்

சார் தொழில்களும், முத்தரசி-கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுத் தமிழ் ஆய்விதழ், தொகுதி-2, ஆகஸ்டு, 2024, பக்.1-9.

Reference

1. Kurz Jo.D, Korkai, Kalachuvadu Publications, 669, K.P.Road, NagarKovil-01, 7th Oct.. Ed:2015.
2. Thagazhi SivasangaraPillai, Sundara Ramasamy (Translator), Seamen, Sakithya Academy, Raveendra Bhavan, 35, Pearossa Road, NewDelhi-01, 12th Ed:2015.
3. Arunagiri, Kadal-Kappal, Palaniyappa Publications, Koonar Mazhigai-25, Peter Road, Chennai-14, 1st Ed:2017.
4. Veangadasamy Nattar N.M, Silapathigaram Mulamum Uraium, Ramaya Publications, Chennai-14, 7th Ed:2014.
5. Veangadasamy Nattar N.M, Manimegalai Mulamum Uraium, Ramaya Publications, Chennai-14, 7th Ed:2014.
6. James Pearnando, Silappathigarathil Korkai Parathavargal, Neaithal Publications, 153-C, NagarKovil-02, 1st Ed:2018.
7. Stalin Rajangam, Saathi Indru, Thalith Sealpattukana Sinthanaiyalar vattam, Printtec, Chennai-05, 1st Ed:2013.
8. Sathya Seanthil.S, Sanga Ilakiyangalil Thurai Muhangal, Sanlax Pannatuth Tamil Aaivithal, Vol-1, Malar-3, January, 2019, Pg:22-27.
9. Dayana Christy Dr R, Sathiyatravanin Adayalath Theadal-Nandhan Kathai Nadagam – Indira ParthaSarathi, Piranav Tamil Aaivithal, Katturai-36, June, 2020, Pg:207-211.
10. KayathiriDevi Dr S, Tholkapiyathin Kalviyal Marabu, Seammozhith Tamil Pannatup Panmugath Tamil Kaalandu Aaivithal, March, 2019, Pg.130-134.
11. Nageswari.P, Seammeen Novelil Mee-navarkalin Vazhviyal, Sarvatheasath Tamil Aaivithal, Vol-4, July, 2022, Pg.204-208.
12. Mukilan.U.S.A, Kurinji Nilamum Nilam Saar Thozhikalum, Mutharasi-Kalai Ilakiyap Panbattuth Tamil Aaivithal, Vol-2, August, 2024, Pg.1-9.